

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Ipreensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

§. 2. Audax Pauli Aurelij effatum pro defensione Theodoreti comprimitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

§. 2.

*Audax Pauli Aurelij effatum pro. de-
fensione Theodoreti comprimitur.*

*Ipse tibi das Palmam contrà tot Antis̄ites
Dei? Aug. l. 2. op. post. cont. Jul. c. 12.
Frustrà inflatam linguam voce superbiente
dilatas. cap. 6.*

Prolog.
Gaiet.
§. 1 f. 4.

PRÆFIDENTISSIMUS ille Jansenii seu Augustini Europæ Propugnator, non modò jubente Veritate, urgente Charitate & stimulante æquitate, se patrocinium tanti Præsulis Doctoris, ac Herois suscepisse jactitat, sed & veritati & Ecclesiæ non ingratum exhibere officium indicatum cupit, si insignem Episcopum à pestiferorum labo errorum emaculare, seu vindicare nitatur. Enim verò, infit, non ingratum veritati & Ecclesiæ officium hæc tenus præstare visi sunt, qui viros Magnos & de Religione bene meritos, & Eruditione singulari claros studuerunt ab impactis erroribus liberare. Nimirum ad Ecclesiæ decorem spectat à Doctoribus intaminatis defensam fuisse, & ipsi etiani errori vires non exiguae detrahit, qui eundem Scriptorum memorabilium Authoritate privat. Nemo sanæ mentis v. g. Didymo in vitium vertet, quod Origenem, nemo Petavio quod Theodoretum &c. ab affricatis Hæresibus purgare contenderint. Quid calumniaris? Quid falsò criminaris? mi Paule, ecquos & quales talium damnatores, velut errorum impaetores insimulas, & simili livoris venenô afflatus protegendi Jansenij Provinciam suscipis, ut ab impactis & affricatis eum purges erroribus? Non inqui impaetores sunt,

funt, sed justissimi, causâ plenè trutinatâ, damnatores, Alexandri, Innocentij, Clementes Apostolicæ Sedis Antistites. Debes in talibus lacerandis & humana erubescere, & divina judicia formidare. Tantumne apud te potest Jansenius, ut à solis ortu usquè ad occasum tot ac tantos Catholicæ Fidei Doctores, & defensores, & nostræ ætati contiguos impactores hæresum audeas appellare? Vel unus sufficiebat Augustino Innocentius ad Juliani petulantiam comprimentam, *L. I. cont.* cum dixit: *Cui Ecclesiæ Præsidentem beatum Inno-* *centium si audire voluisses, jam tunc periculofam ju-*
ventutem tuam Pelagianis laqueis exuisses. Et tibi, tuisque Symmisticis ejusdem Sedis Antistites prænominati non sufficiunt, ut quod illi indissolabili damnavere judicio, errorem *impactum affri-*
cumque criminari non pudeat? Istis cede, & noli illos cædere; & si Christianus es, Cathedræ Petri conjungere: & sinè cunctatione Anathematiza, quod nunc Sedes Apostolica & Romana etiam cum Cæteris anathematizat perseveranter Ecclesia.

Sed ad exemplum Theodoreti remeandum est. Nullus inficias eo, quin Innocentes, illimes ab omni labore errorum, vitiorumque, præsertim viros de Ecclesiâ bene meritos credere oporteat, nec ingratum Ecclesiæ officium sit, ejus Athletas, Defensoresque ab impactis erroribus vindicare; at cum supremum Orbis Christiani Tribunal de illis cognoverit, censueritque eorum scripta esse maculosa; illos ut innoxios pertinaciter propugnare grave dico esse piaculum & cum Magno Gregorio pronuntiare non metuo: *Quem ista Confessio non sanat, non jam Chalcedonensem Synodum diligit (non Augustinum, non veritatem) sed Matris Ecclesiæ finum* *S. Gregor. l.* *odit., Nemo sane mentis, inquit Paulus Aurelius,* *3. ep. 3.*

610 EXCURSUS CONTRA
in vitium verter quod Theodoretum ab Africatis hæ-
resibus purgare contenderint.

Pelag. II.
Epistola ad
Eliam.

Non fuit ergò sanæ mentis Papa Pelagius ad Eliam Aquilensem scribens: Non omnia Theodoreti scripta damnamus, sed sola quæ contrà duodecim capitula & rectam fidem aliquando scripsisse monstratur. Quæ tamen ipse damnasse dignoscitur, qui in Sanctâ Chalcedonensi Synodo vera confessus invenitur. Non fuit sanæ mentis idem Pontifex, cum subjecit: Quis non videat quantâ temeritate plenum sit Theodoreti scripta superbiendo defendere, quæ eundem ipsum constat recta post profitendo damnasse? Dum vero ejus & personam recipimus, & ea quæ dudum latuerant prava scripta reproba- mus, in nullô à Sanctâ Chalcedonensis Synodi actione deviamus.

Non fuit sanæ mentis Magnus Gregorius, dum de Synodo V. quæ Theodoreti scripta damnat, professus est: *Quinum quoque Concilium pariter veneror: quisquis aliter sapit, Anathema sit.* Capitulum 13. dieti Concilij itâ sonat: Si quis defendit impia Theodoreti scripta, quæ contrà rectam fidem, & contrà primam Ephesinam Sanctam Synodum, & Sanctum Cyrillum, & duodecim ejus Capitula exposuit &c. Anathema sit.

De Origene quoque agit V. Synodus Capitulô X. Si quis dicit aut sentit ad tempus esse Dæmonum & impiorum hominum supplicium, ejusque finem aliquando futurum, sive restitutionem & redintegrationem fore Dæmonum aut impiorum hominum: Anathema sit. Anathema & Origeni, qui & Adamantius, qui haec exposuit, unâ cum nefariâ atque execribili ejus Doctrinâ, & cuivis, qui ea sentiat, aut defendat, aut ullò modò prorsus quocumque tempore tueri præsumat.

Et est qui dicere ausit, non vitio verti, si quis Origenem purgare contederit? De quo Hierony-

VEROS JANSENISTAS. 614

onymus : *Totus orbis in Origenis odia exarsit. Et, S. Hieron. l.*
omnis tam Orientis, quam Occidentis Catholicorum 1. cont. Ruff.
Synodus pari sententiâ & spiritu illum hæreticum cap. 5
denuntiat. De quo Sophronius Hierosolymæ Patriarcha L. 1. c. 6.
 in litteris ad Sergium Patriarcham Constantinopolitanum, lectis & probatis à Synodô sextâ post quatuor primas Synodos profitens, &
 ad quintam ait : *Perimit ac in interitum projicit principaliter Origenem insanum & omnes ejus pomposas somnolentias, & plena multæ impietatis commenta : Evagry quoque & Didymi cum eo dogmata, nec non & fabulosa deliramenta.*

Et nemo sanæ mentis Didymo vertet in vitio quod purgare contendat *Origenem?*

Constantinus quartus, inquit Eximius. P. M. LUPUS, Augustus in Edictô sextæ Synodi confirmatorid dicit : *fuscipimus quoque, & quæ temporibus Justiniani divæ memoriae in nostrâ felicissimâ civitate congregata est Synodus contra Deiimpugnatores Origenem videlicet, Didymum & Evagrium.*

Et plena septima Synodus in Sermone acclamatoriô ad Principes : *Etiam Origenis & Evagry, & Didymi fabulas Anathematizamus, sicut & Constantinopoli congregatum quintum Concilium egisse cognoscitur.*

Nemo sanæ mentis vitio vertet Didymo, quod Origenem ab impactis erroribus purgare contenderit, quem Doctorum Aquila Africana asserit propter misericordiam suam in Dæmones, quos censuit ab inferis liberandos, ab Ecclesia damnatum? Sed illum, inquit, propter hoc & propter alia nonnulla, & propter alternantes sine cessatione beatitudines & miseria &c. non immerito reprobavit Ecclesia. Hunc equidem à Didymo sine vi-
 tio defensatum ratus est Paulus Aurelius, qui & Augustinum Europæum suum æquè iniquo marte defenderet si ab Africano cum Origene profili-
 Q q 2 garetur:

L. 21. de Civ. 2
 Dei c. 17.

612 EXCURSUS CONTRA
garetur. Quid ultrà quærimus? quid ad hæc re-
spondeat Paulus Aurelius longè dévius & à Pauli
humilitate, & Aurelij Charitate: *Nisi persinacia*
L. 1. pecc. *merit. c. 20.* *pugnaces nervos adversus constantiam perspicua* ve-
ritatis intendat? O! violentia veritatis, quæ suos
Contra Don. non in carne, sed in corde torquet inimicos, ut eam
post. Coll. c. 7. confiteantur inviti.

Quod si nondum crapulam contentionis dige-
rere nequeas, nequè intelligere, quæ sint sanæ
mentis judicia, sc̄i sc̄itari ex te pergo, ut ad Ca-
pitulum Theodorei, (quod cum duobus alijs
parili censurâ ictum est) sermo redeat. Sanæ
mentis non fuit Gregorij Magni Antecessor,
qui à Laurentio Mediolanensi Episcopo distri-
ctissimam de damnatis Theodori, Ibæ, ac Theodorei
Capitulis, sive juratoriam cautionem exēgit,
S. Greg. l. 3. quam & ipsi Papa Gregorius fecisse & cui sub-
Epi. b. 2. scripsisse se refert, cum Urbanam præturam gereret?

Samæ mentis non fuit Gregorius jam Pontifex,
qui Juratam trium Capitulorum damnationem
ipse probavit, & Laurentium Cautionis suæ Ju-
ramenta non transcendisse, sed Sacra menta servasse,
atquè in unitate Catholicæ Ecclesiæ permanuisse scri-
bir Constantio Mediolanensi Episcopo Succes-
sori? Qui & hanc juratoriam cautionem à Prä-
decessore suo factam laudat loco prius laudatō
hac ratione, *Quid justum fuit, ut Sedes Apostolica*
L. 3. epist 37. curam gereret, quatenus unitatem Universalis Ec-
clesiæ in Sacerdotum mentibus per omnia custodiret.

Sanioris porro mentis, quam Paulus Aurelius,
Vincentius Paleophylus, Avitus Academicus se
esse luci meridianæ prodidit Exim. Academ iæ Lo-
vaniensis Decus & Antiquitatis Armamentarium
Christianus Lupus in notis & Scholiis Concilij V.
ubi ita concludit: *Qui hodiè pro Tertulliano, Origene,*
Lup. ad Con. *Lucifero Sardorum Episcopo, Joanne Stiero Solymi-*
V. Tom. 1. *tano Apologias in Ecclesiam spargunt, lavant Aethio-*
Fol. 743. *pes,*

pes, compescendique sunt, ut ingenia libertina,
 & noxia, nisi brevi etiam pro Martinô Lutherô &
 Joanne Calvinô velimus Apologias videre. Præmi-
 serat dictus Auctor: Proinde non minus de Theo-
 dori (de Theodoreti Doctrinâ eadem est ratio)
 quam Nestorij, Eutichetis, Arij, aut Pricilliani
 perverso sensu dubitemus. Exinde clarescat in
 procursu dissertationis, num de damnatô Jan-
 senij ut Jansenij sensu dubium esse possit Roma-
 no-Catholico; & Apostoliceæ Definitionis San-
 ctiones aliorum deducere liceat ad alienorum
 rivulos fontium, Jansenianum Novellum dog-
 ma aliis, non sensu obviô, sed obtorto stylô Hæ-
 terodoxis vindicare, salvô per omnia Jansenio:
 ut contendit idem Spiritu, titulô alias *Vincen-*
tius Palæologus, PAULUS AURELIUS, seu AVITUS
Academicus.

Qq 3

§. 3. Pan-